

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

یادبود
بامداد بیات
در فرهنگسرای
ارسباران برگزار
شد

از خاطرات شخصی تاروایت‌های ماندگار موسیقی ایران

برایم همان نوجوان پرشور است. کارهایش مثل «نازلی» انگار همین امروز تنظیم شده‌اند.
مانی رهنما، خواننده، با اجرای قطعه‌ای یاد بامداد را زنده کرد و گفت: «با هم روی آلبوم «تمام شد» کار می‌کردیم و کارش تحسین همه را برانگیخت. معتقدم این پایان زندگی نیست.»
نصرالله مدقالچی، دوبلور پیشکسوت، شعر «قاصدک» را خواند و گفت: «به یاد دارم بامداد روی این شعر پیانو زد.»
فرهنگ جولایی از فداکاری بابک بیات گفت: «بامداد تصادف سختی کرد و بابک خودش را فدای او کرد. اما بیمه نداشت. حتی به کورس سرهنگ زاده گفته بودند بیا فرم پر کن تا درجه هنری بدهیم؛ این بی‌احترامی است.»
سید عباس سجادی، شاعر و مدیر فرهنگی، بابک بیات را با «انسانیت» توصیف کرد و از دشواری معیشت هنرمندان گفت: «وقتی مدیر دفتر موسیقی شهرداری بودم، فهمیدم بابک بیات بیمه ندارد؛ تاسف‌آور است.»
مهدی یغمایی، خواننده، با یادآوری داغ بردارش، به خانواده بیات تسلیت گفت و از بی‌بهره بودن استادان از بیمه انتقاد کرد. داریوش تقی‌پور هم قطعه‌ای از آثار بابک بیات را اجرا کرد.
رضا خرم، فرزند همایون خرم، به بُعد علمی و ذوقی آثار بیات اشاره کرد: «بابک بیات پایه علمی قوی داشت و علاوه بر درس مدرسه‌ای، درس می‌کده‌ای هم آموخته بود. پدرم موسیقی او برای سریال امام رضا دوست داشت.» کاظمی دینان نیز گفت: «موسیقی پل ارتباطی است که موجب مهربانی و خلاقیت می‌شود. از آثار بابک بیات لذت بردم و باید قدردان او باشیم.»

حرفه‌ای او گفت: «بابک بیات در ۲۴ سالگی اولین موسیقی فیلمش را برای شاپور غریب ساخت. او سکانس به سکانس فیلم را می‌شناخت و با کارگردانان سختگیر کار می‌کرد. موسیقی «فریاد زیر آب» سروصدا کرد. بیضایی او را برای «مرگ یزدگرد» انتخاب کرد و بعدها موسیقی «سلطان و شبان»، «مردی شبیه باران» و «ولایت عشق» را ساخت.
او یادآور شد که بیات «بیش از ۱۰۰ موسیقی فیلم و سریال ساخت و استاد موسیقی فیلم بود؛ جایزه برایش مهم نبود، خروجی کار مهم بود.»
فریبا وکیلی، شاعر، از بی‌توجهی جامعه هنری به بامداد انتقاد کرد: «او محبت را از خانواده‌اش می‌گرفت، اما جامعه هنری از او حمایت نکرد و کم‌کار شد. باید هوای جوان‌های کاربرد را داشت. بامداد آرزوهای زیادی داشت که برآورده نشد.»

یاخا کاشانی، ترانه‌سرا، به نمایندگی از صندوق هنر تسلیت گفت. علی موثقی، آهنگساز، از حافظه و حضور ذهن بامداد گفت: «قطعات ساخته شده را از حفظ می‌نواخت و به زبان موسیقی مسلط بود.»
بابک صحرایی، ترانه‌سرا، هم با تقدیم ترانه‌ای به بامداد گفت: «او هنوز

مروری بر زندگی و آثار بامداد بیات

بامداد بیات، متولد ۱۳۶۴ در تهران، فرزند بابک بیات و برادر دوقلوی باربد، از نوجوانی به موسیقی علاقه داشت و حوزه اصلی فعالیتش موسیقی فیلم بود. او ساخت موسیقی متن فیلم‌های کوتاه «خانه کجاست» و «عصیان» را برعهده داشت و در کنار پدرش در ساخت و تنظیم موسیقی فیلم‌های «ساحره»، «دوزن»، «فریاد»، «قرمز»، «دست‌های آلوده» و سریال «ولایت عشق» نقش ایفا کرد.
بامداد روز نهم تیر ۱۴۰۴، در ۴۰ سالگی، بر اثر سکته مغزی درگذشت. او در طول فعالیتش کم‌تر از آنچه شایسته‌اش بود دیده شد، اما به گفته همکارانش، مهارت و صداقت هنری‌اش او را به چهره‌ای ماندگار در حافظه موسیقی ایران بدل کرده است.

بیستمین همایش شعر و موسیقی کانون ادبی زمستان، این بار رنگ و بویی متفاوت داشت؛ بهانه‌اش یادبود بامداد بیات بود، آهنگساز و تنظیم‌کننده جوانی که در ۴۰ سالگی و به‌طور ناگهانی بر اثر سکته مغزی از دنیا رفت. مراسم در فرهنگسرای ارسباران برگزار شد و جمعی از اهالی موسیقی، ترانه‌سرایان، نوازندگان و منتقدان کنار هم آمدند تا نه فقط از بامداد که از میراث بزرگ خانواده بیات بگویند؛ میراثی که با نام بابک بیات، آهنگساز نامدار موسیقی فیلم ایران، گره خورده است.

سجاد عزیزی آرام، شاعر و ترانه‌سرا، آغازگر سخن بود: «برگزاری این مراسم برای من سخت است؛ دو سال پیش بزرگداشت بابک بیات را برگزار کردیم و فکر نمی‌کردیم حالا بامداد را نداشته باشیم.»

او از بی‌مهری ساختارهای رسمی نسبت به فعالیت‌های فرهنگی مردمی گفت: «فعالیت‌های هنری مردم نهاد معمولاً مورد اقبال مسئولان نیست و این بی‌توجهی نتیجه‌اش را در وضعیت امروز تئاتر، سینما و موسیقی می‌بینیم. امروز کسانی که قدرت مالی و روابط دارند، سوار کار شده‌اند و اینکه شعر و موسیقی به کجا کشیده می‌شود، برای مسئولان اهمیتی ندارد.»

عزیزی آرام با حسرت از ناشناخته ماندن بخشی از آثار بامداد گفت: «او یادگار بابک بیات بود و تنظیم‌های زیادی انجام داد که ما خبر نداریم. حقیقت ادا نشد. تنظیم قطعه «آسیمه‌سر» استاد محمد اصفهانی را بامداد انجام داد. ما همیشه نفر اول ویترن را می‌بینیم، نه نویسنده و ترانه‌سرا و صدابردار را.»
او با امیدواری به نسل تازه موسیقی ادامه داد: «امروز نوجوانان با دانش به سمت موسیقی می‌روند. بعد از استاد شجریان فکر می‌کردیم موسیقی سنتی تمام شده، اما نسل جدید در سنتی و پاپ آگاهانه پیش می‌رود.»

در ادامه، غزل بیات، خواهر بامداد، پشت تریبون رفت. صدایش بغض‌آلود بود: «بعد از فوت پدرم، فکر می‌کردم داغی سنگین‌تر از آن نیست، اما رفتن بامداد مرا شکست. ۲۰ سال پیش تصادف کرد و عوارض آن باعث شد امروز او را نداشته باشم. حالا در بالکن خانه باصندلی خالی‌اش حرف می‌زنم. بامداد بی‌دعا بود. تکیه‌گاه بزرگی را از دست دادم و تنها آرامشم این است که حالا کنار پدرم آرامیده است.»

امیر آقاسی در این مراسم گفت: «خاطرات زیادی با بامداد دارم. فقدان او را به خانواده بیات و جامعه موسیقی تسلیت می‌گویم.»

بیژن شکرریز، منتقد سینما، خاطراتش را از بابک بیات بازگو کرد و از مسیر

نویسنده و کارگردان:
مجید اسماعیلی

تهیه‌کننده:
مجتبی امینی